

הותרת חלב בעטין לאחר החליבה

הקפדה על „גמירה“ יתרה ברבע אחד, או במספר רבעים, מביאה לכך שהמכונה מופעלת על העטין זמן רב מדי והיא חולבת את שאר הרבעים „על ריק“; רבעים אלה עלולים איפוא לחלות.

הדעה המקובלת היא שמוטב להותיר מעט חלב ולמנוע את הסכנה של מחלות עטין.

בנימין לב

במקרים רבים של פקקת העורק הכלילי, רגילים היו עד עתה לקבוע דיאטה של שמני צמחים. עתה הגיעה מועצת המחקר הרפואית הבריטית לידי מסקנה, שבדיאטה זו אין תועלת. תוצאות מחקר שנערך בלונדון בין השנים 1960 ל-1967 אצל 400 גברים שסבלו מהתקפות לב, פורסמו עתה בעיתון הרפואי „לנסט“. מחצית החור-לים קיבלו דיאטה בה בוטל כליל השי-מוש בחמאה, שמני בישול, בשר שמן, חלב שמן, גבינה, ביסקוויטים ועוגות. תחת זאת השתמשו לצורכי בישול בשי-מן סויה ואף בלעו כף שמן סויה מדי יום. לשאר החולים ניתן לאכול ככל חפצם.

נתברר, שאצל הגברים שנזקקו לדי-אטה המיוחדת אומנם ירדה רמת הכו-לסטרול בדם — לעיתים קרובות סבו-רים, כי הוא הגורם לפקקת העורק הכלילי — אך מספר התקפות הלב היה בממוצע שווה בדיוק לזה של הקבוצה השנייה. 52 גברים מכל אחת מהקבו-צות נפטרו ממחלת לב.

(„מעריב“, 1.12.68)

ב„משק הבקר והחלב“ מס' 97 (עמוד 34) יש חילופי-דברים בין דוד חרק וחי הברון. נדמה לי שתשובתו של חי הברון איננה מלאה, אם כי באופן עקרוני הוא צודק; אנסה איפוא לציין מספר נקודות.

1. נדמה לי שהבאת הראייה ממלחמת ששת הימים האומרת שפרות אשר לא נחלבו „עד גמירה“ לא חלו בדלקות עטין איננה יכולה לשמש הוכחה משכנעת. בימי המלחמה קרה שהפרות לא נחלבו כלל, וכידוע — אין דבר כזה גורם למחלות אם העטין הוא בריא בדרך כלל (תופעה זו ידועה לנו גם מתהליך הייבוש לקראת ההמלטה). במלחמת ששת הימים היינו עדים לעליה רבה במחלות עטין בגלל חליבה לא תקינה על-ידי חולבים בלתי מנוסים. מוטב איפוא לסתור את הדיעה בדבר הקשר שבין הותרת חלב ומחלות עטין תוך הסתמכות על היניקה של העגל/ה; כידוע, אין העגלים „גומ-רים“ את כל החלב שבעטין והם גם אינם יונקים באופן אחיד מכל הרבעים ובכל זאת לא נגרמות דלקות עטין אצל אמותיהם. כהנמקה נוספת עשויה לשמש העובדה שאי-אפשר להריק לחלו-טין את עטין הפרה, כי החלב מיוצר ללא הפסק ומשום כך, כעבור כמה דקות מגמר מושלם של החליבה אפשר שוב למצוא חלב בעטין.

2. אף על פי כן חייבים אנו להצביע שיש להקפיד לא רק על גמירה מושלמת של החליבה בפרה רגישה למחלות עטין, אלא שבדרך כלל אין זה רצוי להותיר יותר מדי חלב בעטין — מחמת החשש שנוהג כזה עלול לגרום אחריו התייבשות מוקדמת של הפרה, או על-כל-פנים — ירידה בתנובתה (וזאת גם הסיבה לנוהג לרוקן אצל אמהות מיניקות את השד מחלב שנותר לאחר גמר היניקה של התינוק).

שיטת „הגמירה“ הינה בעצם שאלה כלכלית ויש לשקול מהו המכריע ביותר לגבי הנזק — הירידה בתנובה בגלל אי-גמירה, או מחלות העטין בגלל חליבה „על ריק“.